

Svenska folksånger

med

PIANO

singne
på

Concerter i Sverige och Utlandet

A F

SIGNE HEBBE

Nº 4
Westberga folkså.

Nº 5
Här jag har fått destall jätjälla

Nº 4.

Pr: 50 öre.

STOCKHOLM
A B R. LUNDQUIST
Kongl Hof-Musikhantlare
Malmtorgsgatan N:o 8
KRISTIANIA, C. WARMUTH

NÄR JAG BLEF SJUTTON ÅR.

SÅNG.

1. Fjor - ton är tror jag visst att jag va',
2. Ser - ra - tre när jag blef sjutton år,
3. Ja nu är dä' ej mer som dä' va',

li - ten flicka; så munter och så
so - len - sken,göken gol, och dä' va'
stundom är jag så sorg - sen,stundom

PIANO.

1. gla'; In - gen fri - a - re hör - de jag å',
2. vår, alt va' skönt,jor - den grön,himlen blå,
3. grä', stundom är jag så hvit,stundom rö',

å ingen heller jag tänkte up -
men likvälfeltes mig nå - got än -
å jag vill hvar - ken lefva el - ler

1. på.
2. då.
3. dö.

La, la, la, la, la, la, la, la,

la, la, la, —————— —————— la la ——————

efter andra versen.

La la la —————— —————— —————— ——————

efter 3de versen.

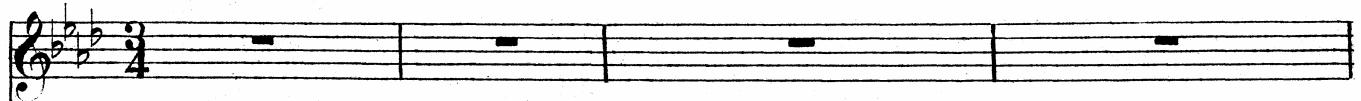
la la la —————— —————— ——————

POLSKA.

Arr. af W.B.

Ord af W.

Sång.

Piano.

1 v. De ä' ock — så
In — gen fäst — man
2 v. Hell — re vill jag
Sos — sar bör man

1 v. li — ka godt, jag ä' li — ka nöjd och gla'.
har jaq fått, in — gen hel — ler vill jaq ha.
2 v. en — sam gå, än gå sła' å gif — ta mej.
twif — la på, kan — ske bäst att ge dem nej!

1 v. Sko - gen grön - skar re - - dan, rå - - gen blom - mar se - - dan,
 2 v. Så - - dan mun - ter jän - ta har nog tid att vän - ta,

 först när den blir mo - gen, li - ka hög som sko - gen, här jag mig en man
 gos - sar ha' vi godt om, in - te har jag brot - tom, när den mig vill ha'

 om jag fin - na kan nå - gon som står mig i - hå - - - - - gen.
 fri - ar och får "ja" skall han långt om län - ge vän - - - - ta.

"Sola går bak' åsen ner.

Moderato.

dolce.

Sång.

Sola går bak' åsen ner och skuggorna bli län - ga -
Snön fal - ler klar i grälen, gån - gar jag till hvi - la,

Piano.

p dolce.

cresc.

p dolce.

Natten sjun - ker mer och mer, och ta - ger mig till fånga. Mörkret ränner mig i
Sofver - ro - ligt un - der täl - te, tills i morgon xi. da; När jag så har somnat

cresc.

p dolce.

cresc.

spår, när jag till sæ - ter - stu - gan går. Mörkret ränner mig i spår, när
in, så drömmar jag om gu - ten min. När jag så har somnat in, så

cresc.

dim. calando.

jag till sæ - ter - stu - gan går
drömmar jag om gu - ten min.

Vinden susar mellan fjellen,

cresc.

f

pp

pp

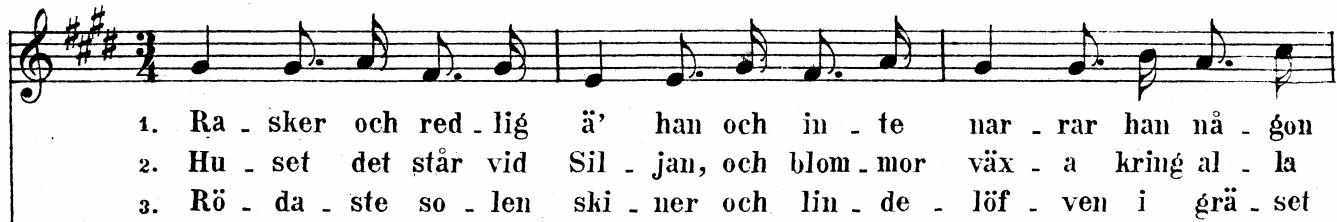
5.

Öf-ver-allt han hit-tar fram, Än i gränen, än på hällen, Tralla-la-la-la,
 sjunger han. Ech hvad gör det om jag frisoer? Tralla la la la la, Tralla la.
 Der som stiger-ne-ljuset klarast lyser, Tralla la la, Djupt i sko-gen
 der slätt ingen hit-ta han, här och trogen väntar han, Tra la la la la la.

Westberga-Polska.

Ord af W.

SÅNG.

PIANO.

tror jag. J den ny - a gå' - r'en flyt - tar han te' vå - ren,
knu - tar. Up - på ta - ket sit - ta Duf - vor na och tit - ta,
fal - la Björ - kar na de su - sa Bäc - kar na de bru - sa,

bä - sta kam - mar'n der - i bor jag. }
hac - ka snällt på fön - ster - ru - tan. }
Fog - lar - na och jag vi tral - la. }   Tra la la la la

Lil - la vä - uen han får
Hän - da kan det att der
Qvitt - ra mun - tert un - der

rit.   *fz*

häl - sa på som förr, men om han blir knar - rig stän - ger jag min dörr,
 in - nan - för i - bland Han och jag vi gnab - bas ock - så li - tet grand,
 som - mar - him - len blå, kif - vas smått som de, men trif - vas bra än - då!

ja om han blir knar - rig stän - ger jag min dörr.
 han och jag vi gnab - bas ock - så li - tet grand. } Tra la la la la la la.
 kif - vas smått som de, men trif - vas bra än - då.

pp lätt speladt

„Hvad jag har lofvat det skall jag hålla.“

Lifligt.

Piano.

Hvad jag har lof vat det skall jag hålla, Att al drig nän sin äl ska
 Hvad jag har lof vat det skall jag hålla, Att va ra tro gen den jag
 Hvad jag har lof vat det skall jag hålla, Men gos sar kan man al drig

mer än tre! Hvad jag har lof vat det skall jag hålla Att al drig nän sin äl ska
 håller å Hvad jag har lof vat det skall jag hålla Att va ra tro gen den jag
 li ta på. Hvad jag har lof vat det skall jag hålla Men gos sar kan man al drig

mer än tre! Å en för ro skull å en för uö skull, Den tred je den ska bli min
 håller å Ett år så län ge, ja fäl i två Och sen så blir det fäl le
 li ta på. Om de be dra mej nog re der ja mej, För lif vet dä ä li ka

lil - la vän. }   *f*   *p*
 nå - got rå: }   La la la la la la tra la la
 gladt än - då. }

la la la *f* la la la la la la tra la la la.
Led * *Led* * *Led* * *Led* * *Fine.*

Nu läng-tar jag till Da-lar-na i - gen, Der är jag mor och der är jag far,
 Svi - ker 'an mej så gör dä' in - gen-ting, Jag får en han-nan om jag vill 'a
 Snart ly - ser som - mar - so - len, i ett tag Jor - den blir grön och Sil - jan blir fri;

Der är jag me' en li - ten tro - gen vän, Två så - na vän - ner gör ett par.
 Så tar jag far och dan - sar stuf - va' kring, För jag ä' li - ka nöjd och gla'.
 Böl - jor - na dan - sa lik - som far och jag, Sjun - ga gör de och sjun - ga gör vi.

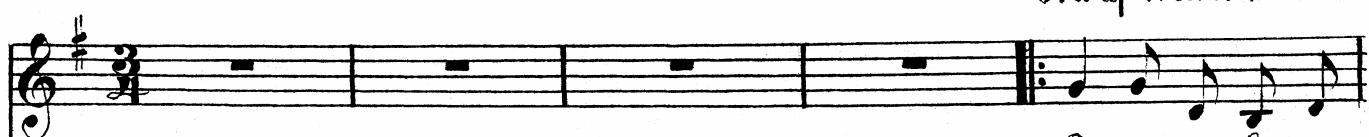
1^a och 2^a vers.   3^{dje} vers. *s*
D.S.al Fine.

Polska från Småland.

Arr. af W. B.

Ord af Wendela Hebbe.

Sång.

1 v. Lindarne löfvas,
2 v. Skogarne ä' så

Piano.

foglarne små sjunga på alla grenar.
ful-la af sång, man kan bli ännu vil-ler! -

Fri-a de ä' och fri-a-re de få,
Foglarne lef-va der u-tan tvång,

in-gen kan det för-me-na.
al-la ha' kärleks-griller.

Sol-en skiner fagert up-på himlen blå,
In-te sörjer jag fast jag får en-sam gå;

Sur det är, men jag kan in-te rätt förstå-
Men ibland så börjar hjertat mitt att slå;

Jag har sökt, men ändå aldrig funnit på
Tänker: ganska roligt vore det ändå,

nå. gon vän att häl-la å'. — Tralla.la.la.la —
 ha en vän att häl-la å'. — — — — —

Gossar nog vi ha', men de narras bra,-
 Men så ska' dä' va' nä-gon som ä' bra,

Om jag ingen skulle få — ! Jag får väl ingen...! jag får väl in-gen...!
 annars vill jag in-gen ha'. Skulle så va-ra, skul-le så va-ra,

jag får väl in-gen...! Skulle så gå... trö-star jag mig än-då — !
 skul-le så va-ra, Will han mig ha', kan-ske jag svä-rar ja — .